



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK**

**JMÉNEM REPUBLIKY**

Vrchní soud v Praze projednal v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Vladimíra Stiboříka a soudců JUDr. Ivo Skoupého a Mgr. Vandy Činkové ve veřejném zasedání konaném dne 26. května 2020 v trestní věci odsouzeného R. H., narozeného , t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody, odvolání poškozené A. S. B., narozené , proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. ledna 2020, č.j. 4T 6/2019-912, a rozhodl

**takto:**

I. K odvolání poškozené se podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek ohledně odsouzeného R. H., narozeného , zrušuje pouze ve výroku, jímž bylo rozhodnuto o nárocích uplatněných poškozenou A. S. B., narozené .

Podle § 259 odst. 3, odst. 4 tr. řádu se při nezměněných výrocích o vině, o uložených trestech a o nároku, který byl přiznán Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, v rozsahu zrušení znovu rozhoduje tak, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu je odsouzený R. H., narozený , povinen společně a nerozdílně s již odsouzenou M. R., narozenou , nahradit poškozené A. S. B., narozené , průkaz totožnosti č. , resp. číslo cestovního průkazu , nemajetkovou újmu v penězích ve výši 500.000 Kč (pět set tisíc korun českých) s úrokem z prodlení z této částky ve výši 10 % ročně od právní moci rozsudku do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená s celým uplatněným nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

II. Jinak zůstává ohledně odsouzeného H. napadený rozsudek nedotčen.

### Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 29. ledna 2020, č.j. 4T 6/2019-912 byl odsouzený R[REDACTED] H[REDACTED] ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku s již odsouzenou M[REDACTED] R[REDACTED] uznán vinným ze spáchání zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3 písm. c) a přečinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 tr. zákoníku. Podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku mu byl za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody ve výměře šesti let, pro jehož výkon byl podle ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Současně mu byl podle § 80 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku uložen trest vyhoštění ve výměře deseti let.
2. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla odsouzenému uložena povinnost poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR na náhradu škody zaplatit částku ve výši 6.564,11 Kč rukou společnou a nerozdílnou s již odsouzenou M[REDACTED] R[REDACTED].
3. Poškozená A[REDACTED] S[REDACTED] B[REDACTED] byla s uplatněnými nároky na náhradu škody a nemajetkovou újmu v penězích podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána na řízení občanskoprávní.
4. Podle skutkových zjištění nalézacího soudu spočívala trestná činnost odsouzeného v tom, že dne 14. 04. 2017 v době od 14:00 hodin do 18:00 hodin s A[REDACTED] S[REDACTED] B[REDACTED], narozenou [REDACTED], v bytě č. [REDACTED], v [REDACTED], v bytovém domě [REDACTED], ve kterém byli obžalovaní R[REDACTED] H[REDACTED] a M[REDACTED] R[REDACTED] ubytování prostřednictvím pracovní agentury [REDACTED] s.r.o., společně konzumovali nezjištěné množství alkoholu, kdy poté obžalovaní navrhli, že odvezou poškozenou na její ubytovnu, s čímž poškozená souhlasila a z uvedeného bytu pak odjeli osobním motorovým vozidlem tov. zn. Škoda Citigo, barva [REDACTED], opatřené vpředu RZ [REDACTED], zadní RZ [REDACTED], přičemž pak téhož dne kolem 19:00 hodin v Plzni, poblíž ulice V Brízkách, vpravo od lesní cesty, obžalovaný R[REDACTED] H[REDACTED] zastavil a opět popíjeli alkohol. Poté odešel obžalovaný R[REDACTED] H[REDACTED] do lesa a po návratu se zeptal, zda se jí líbí jeho přítelkyně – obžalovaná M[REDACTED] R[REDACTED], zda by s nimi chtěla mít sex ve třech, přičemž však nečekal na odpověď a poškozenou A[REDACTED] S[REDACTED] B[REDACTED] fyzicky napadl ranami do obličeje, k čemuž se přidala i obžalovaná M[REDACTED] R[REDACTED], která A[REDACTED] S[REDACTED] B[REDACTED] udeřila několika ranami otevřenou dlaní do obličeje, následně obžalovaný R[REDACTED] H[REDACTED] chytil A[REDACTED] S[REDACTED] B[REDACTED] za obě ruce, které jí zkroutil za záda, přičemž obžalovaná M[REDACTED] R[REDACTED] ruce poškozené svázala tzv. gumolanem opatřeným na obou koncích kovovými háky, obžalovaní jí říkali, aby byla zticha, vyhrožovali jí zabitím. Když byla poškozená svázaná, tak jí obžalovaný R[REDACTED] H[REDACTED] sundal kalhoty a přinutil poškozenou, aby prováděla felaci jeho přirození, přičemž obžalovaná M[REDACTED] R[REDACTED] držela její hlavu a tlačila jí hlavu směrem na penis obžalovaného, přičemž se poškozená nemohla bránit, protože měla svázané ruce. Poté se obžalovaní navzájem líbali a poté obžalovaná M[REDACTED] R[REDACTED] odešla k vozidlu obžalovaného, ze kterého vzala kuchyňský nůž o délce čepele cca 15 cm a tímto nožem začala jezdit po krku poškozené, která podle svého vyjádření asi zkolabovala a sesunula se k zemi. Obžalovaný R[REDACTED] H[REDACTED] poškozenou otočil na kolena, kdy poškozená klečela na kolenu se svázanými rukami za zády, a stáhl jí kalhoty a kalhotky a vykonal na ní pohlavní anální a vaginální styk, čemuž se poškozená nebránila, protože měla strach. Obžalovaná M[REDACTED] R[REDACTED] přitom masturbovala. Následně musela poškozená orálně uspokojovat obžalovanou M[REDACTED] R[REDACTED], kdy obžalovaná mezitím rukou uspokojovala obžalovaného R[REDACTED] H[REDACTED], což trvalo asi pět minut. Poté obžalovaná M[REDACTED] R[REDACTED] vzala opětovně do ruky zmíněný nůž a poškozená v obavě o svůj život začala utíkat, kdy ji obžalovaná dostihla, povalila na zem a verbálně

poškozenou urážela, že je kurva a poté byla odtažena k vozidlu obžalovaného, kde jí byly opětovně svázány ruce, a všichni nastoupili do vozidla obžalovaného. Během jízdy se poškozené podařilo uvolnit ruku, a když stáli na křižovatce ulic Skvrňanská x Tylova x Vejprnická x Domažlická na semaforech, z vozidla utéci a prostřednictvím zde přítomných osob zavolat Policii České republiky, přičemž v důsledku společného jednání obžalovaných se u poškozené B. jako reakce na závažný stres rozvinula posttraumatická stresová porucha projevující se zejména v tom, že v prvních měsících nebyla schopná si ani zajistit základní potřeby, byla odkázaná na pomoc okolí, když si nebyla schopná dojít ani nakoupit, bála se lidí, bála se vycházet. Došlo k narušení i důvěry k lidem, došlo k narušení sexuálního života, nebyla schopná pohlavního styku, nebyla schopna chodit do práce, trpěla úzkostmi, docházelo k poruchám spánku a poruchám příjmu, přičemž příznaky posttraumatické stresové poruchy byly u poškozené přítomny nejméně po dobu šesti měsíců.

5. Shora citovaný rozsudek byl ohledně odsouzeného v zákonné lhůtě napaden toliko **odvoláním** poškozené A. S. B., jinak nabyl právní moci již v řízení před soudem prvního stupně.
6. Úvodem je třeba podotknout, že nejde rozhodně o prvé rozhodnutí ve věci.
7. Řízení proti odsouzenému bylo původně vedeno u Okresního soudu Plzeň-město, kde bylo rozhodnuto rozsudkem ze dne 20. 4. 2018, č.j. 5T 118/2017-549, který nabyl právní moci ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 8. 2018, č.j. 7To 227/2018-649.
8. Tato původní rozhodnutí byla v návaznosti na znalecké závěry o posttraumatické stresové poruše, která byla diagnostikována u poškozené v řízení vedeném samostatně proti odsouzené R., z podnětu státní zástupkyně v neprospěch odsouzeného zrušena usnesením Okresního soudu Plzeň-město, č.j. 5T 118/2017-858 ze dne 15. 8. 2019 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Plzni, č.j. 7To 337/2019-894 ze dne 12. 9. 2019, přičemž byla povolena obnova řízení. Pokud tento postup odsouzený napadl ústavní stížností, Ústavní soudu ČR ji později odmítl usnesením ze dne 5. 11. 2019, sp. zn. III. ÚS 3190/19.
9. V takto obnoveném řízení byla věc usnesením Okresního soudu Plzeň-město ze dne 26. 9. 2019, č.j. 5T 118/2017-913 předložena k rozhodnutí o příslušnosti Vrchnímu soudu v Praze, který usnesením ze dne 23. 10. 2019, sp. zn. 2Ntd 13/2019 rozhodl o tom, že k projednání a rozhodnutí této trestní věci je jako soud prvního stupně příslušný Krajský soud v Plzni.
10. U toho byla věc odsouzeného vedena původně pod sp. zn. 4T 13/2019, nicméně usnesením ze dne 15. 11. 2019 došlo k jejímu spojení ke sp. zn. 4T 6/2019, a to s věcí původně samostatně vedené proti odsouzené R.
11. **Poškozená** prostřednictvím svého zmocněnce napadla odvoláním výrok o jí uplatněných nárocích, který má za nesprávný. Soud prvního stupně se podle ní nevypořádal s důvody, pro které neprokázala výši uplatněných nároků, jak vyplývají z její výpovědi i ze znaleckého posudku MUDr. Navrátilové. Je tak sice pravdou, že uplatněná majetková škoda nebyla prokázána potřebnými podklady, ale po poškozené nelze jejich předložení spravedlivě požadovat, když je vzhledem k následkům na svém duševním zdraví nebyla schopna zajistit. K tomu argumentovala svým rozpoložením a snahou na vše zapomenout s tím, že jí nemůže být přičítáno k tíži, pokud

si neobstarala podklady např. od předchozího zaměstnavatele. O část dokladů také přišla v důsledku ztráty bydlení, které byla nucena opustit, když se zaměstnáním přišla o jediný zdroj finančních prostředků.

12. K otázce nemajetkové újmy zdůraznila okolnosti, pro které pro ni bylo obtížné vyhledat si odbornou pomoc, jak se k tomu vyjadřovala i znalkyně. Má za to, že v nastalé situaci, jak ji popsala i ve svém prohlášení o dopadu trestného činu, nelze spravedlivě požadovat, aby se podrobila dalšímu znaleckému zkoumání.
13. Namítla, že soud mohl při stanovení výše nemajetkové újmy vycházet z četné judikatury, k čemuž citovala z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 8Tdo 46/2013 s tím, že v jejím případě je nezbytné zohlednit zejména intenzitu zásahu obžalovaných, stejně tak trvání a rozsah nepříznivých následků. Byť se jednalo o zásah jednorázový, brutálním způsobem jím bylo zasaženo do její osobní integrity a svobody v pohlavním životě s následky dlouhodobého charakteru v její osobnostní sféře, když nelze zcela vyloučit ani následky trvalé. Před spácháním trestného činu přitom žila plnohodnotným životem, jenž byl podstatně narušen, utrpěla psychickou újmu rozvedenou ve znaleckých posudcích a její osobní život doznal podstatných změn. Vyjádřila přesvědčení, že má opodstatněný nárok na přiznání nemajetkové újmy v penězích a bylo na uvážení soudu prvního stupně, aby o její výši rozhodl bez ohledu na neexistenci znaleckého posudku k jejímu vyčíslení, jak k tomu citovala i z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 8Tdo 457/2019, sp. zn. 3Tdo 1426/2017 a sp. zn. 6Tdo 347/2014. Zdůraznila, že soud je vázán toliko horní hranicí uplatňované částky a v jejím rámci měl případně sám vyčíslit nemajetkovou újmu, která jí byla způsobena, a to podle vlastního uvážení po zhodnocení všech rozhodujících kritérií, které vyvstaly v rámci předmětného trestního řízení najevo.
14. Poškozená dále vytkla soudu prvního stupně, že se nikterak nevypořádal s nárokem na náhradu účelně vynaložených nákladů, a to za bezplatnou právní pomoc poskytovanou zmocněncem. S odkazem na ustanovení § 51a odst. 2 tr. řádu pak podotkla, že jako zvlášť zranitelná oběť nemusí splňovat zákonné požadavky pro její poskytnutí. Tato náhrada by byla vyčíslena v souladu s advokátním tarifem a její výše by byla určena v návaznosti na to, zda by jí byla přiznána náhrada majetkové či nemajetkové újmy. Přesnou výši je tak zmocněnec připraven vyčíslit v návaznosti na vyhlášení rozsudku v posuzované věci.
15. Poškozená závěrem navrhla, aby odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu jí napadený výrok rozsudku zrušil a po zopakovaní podstatných důkazů, zejména znaleckého posudku MUDr. Mgr. Evy Navrátilové a jejího výsledku, podle § 259a odst. 3 písm. a) tr. řádu sám rozhodl o náhradě škody a nemajetkové újmy tak, že je poškozené přiznána v plném rozsahu.
16. K podanému odvolání se **odsouzený** prostřednictvím svého obhájce vyjádřil písemně. Úvodem zdůraznil, že nikterak nezlehčuje trauma poškozené, na druhou stranu je přesvědčen, že uplatněný nárok na majetkovou škodu nebyl řádně doložen a neodpovídá zjištěným skutečnostem, když není zřejmé, proč je ušlý zisk uplatňován za období nekorespondující se znaleckými závěry, nad to bez dostatečných podkladů. Nepodložená tvrzení poškozené nemohou obstát a v této části je poškozenou uplatňovaný nárok nepřezkoumatelný.

17. Za řádně doloženou pak odsouzený neměl ani nemajetkovou újmu s tím, že prohlášení poškozené neodpovídá zcela závěrům znalkyně ohledně způsobené újmy.
18. Podle odsouzeného je tak napadený rozsudek soudu konzistentní a krajský soud se v něm vypořádal se všemi skutečnostmi a provedenými důkazy, proto navrhl zamítnutí podaného odvolání.
19. Toto své podání pak ještě doplnil dalším, v němž k výši náhrady nemajetkové újmy poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 4Tdo 1402/2015 a sp. zn. 25 Cdo 894/2018 s tím, že poškozenou přihlášený nárok je ve zjevném nepoměru a např. i částka 500 000 Kč neodpovídá konstantní judikatuře u obdobných resp. i závažnějších nároků na nemajetkovou újmu.
20. **Vrchní soud v Praze** shledal, že včas podané odvolání bylo podáno osobou oprávněnou a jeho odůvodnění má zákonné náležitosti.
21. V odvolacím řízení je pak věc odsouzeného opětovně vedena samostatně na základě rozhodnutí o jejím vyloučení ze společného řízení usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 3. 2020, sp. zn. 10 To 18/2020. Věc odsouzené R■■ byla pod shodnou spisovou značkou v mezidobí skončena jeho rozsudkem z téhož dne. Vrchní soud jím mj. rozhodl podle § 228 odst. 1 tr. řádu o její povinnosti nahradit poškozené nemajetkovou újmu v penězích ve výši 500 000 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 10 % ročně od právní moci rozsudku do zaplacení. Se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy pak byla poškozená podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, na které byla podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána ohledně celého nároku uplatněného na náhradu škody.
22. Ve veřejném zasedání, konaném o podaném odvolání ve vyloučené trestní věci odsouzeného za splnění zákonných podmínek v jeho nepřítomnosti, obhájce odsouzeného se shodným závěrečným návrhem zopakoval a rozvedl stěžejní argumenty obsažené v jeho podáních.
23. Zmocněnkyně poškozené po odkazu na písemně vyhotovené odvolání stručně zdůvodnila původně uplatňovanou částku na nemajetkovou újmu. Vzhledem k povinnosti uložené odvolacím soudem odsouzené R■■ pak navrhla, aby bylo ohledně odsouzeného postupováno shodně, a to případně společně a nerozdílně s odsouzenou R■■.
24. Státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze označila návrh na odškodnění způsobené škody za nedůvodný, s nímž je třeba poškozenou odkázat na občanskoprávní řízení. V části týkající se nemajetkové újmy navrhla státní zástupkyně, aby bylo rozhodnuto o povinnosti odsouzeného uhradit poškozené částku 500 000 Kč společně a nerozdílně s již odsouzenou R■■.
25. Z podnětu podaného odvolání Vrchní soud v Praze přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost jen toho oddělitelného výroku rozsudku, proti němuž bylo ohledně odsouzeného podáno odvolání, včetně správnosti postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, přičemž by přihlížel i k případným vadám, které nebyly odvoláním



vytýkány, pokud by mohly mít vliv na správnost výroku, proti němuž směřovalo odvolání, a takto shledal podané odvolání poškozené dílem důvodným.

26. Předně je třeba uvést, že poškozená se prostřednictvím svého zmocněnce připojila k trestnímu řízení řádně a včas ohledně všech uplatňovaných nároků. To má odvolací soud za potřebné zdůraznit zejména s ohledem na obsah přípisu z č. l. 878, který ovšem jen navazoval na předchozí projev zmocněnkyně poškozené, učiněný předtím již u hlavního líčení před zahájením dokazování v novém řízení, v němž bylo hlavní líčení konáno znovu.
27. Vzhledem k tomu, že napadený výrok vyplývá z výroku o vině, přezkoumal odvolací soud i tento výrok, stejně jako řízení, které napadenému rozsudku předcházelo. Přitom se přesvědčil, že v řízení nebyly zjištěny vady, které by mohly mít vliv na správnost či zákonnost rozhodnutí. Je také možno konstatovat, že nalézací soud provedl všechny potřebné důkazy v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí, tedy tak, aby mohl zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Skutková zjištění mají v takto provedeném dokazování plnou oporu a z titulu podaného odvolání tak nebyl shledán žádný důvod k zásahu do výroku, který jím nebyl napadán.
28. Vzhledem k těmto skutkovým zjištěním je však napadený výrok nesprávný ve smyslu § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu, přičemž i na případ odsouzeného plně dopadá argumentace, s níž odvolací soud rozhodl již v případě odsouzené R■■■.
29. Proto uvádí zcela shodně, že *tento závěr odvolací soud učinil, i když se nemohl ztotožnit s celou argumentací z odvolání poškozené, a to tam, kde se vztahovala k uplatněné náhradě majetkové škody. Jestliže ji poškozená nikterak nedoložila, byl závěr soudu prvního stupně o nepřezkoumatelnosti takto uplatněného nároku zcela správný, sdílí jej i odvolací soud, a proto byla poškozená i odvolacím soudem ohledně tohoto nároku zcela odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.*
30. *Jiná situace nastala stran uplatněné náhrady nemajetkové újmy.*
31. *Ačkoli jinak soud prvního stupně pod bodem č. 109 a násl. svého rozhodnutí postihl vcelku správně podstatná východiska pro rozhodování o nemajetkové újmě, a učinil správný závěr o nároku poškozené na poskytnutí zadostiučnění v penězích, stejně podrobně už ale nezduvodnil, z jakých důvodů nerybověl ani zčásti uplatněnému nároku.*
32. *Pokud jde o náhradu nemajetkové újmy v rámci adhezního řízení, je nutné vycházet z aktuální občanskoprávní úpravy, kterou jsou ustanoveny zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, zejména § 2951 odst. 2 NOZ a § 2956, § 2957 NOZ.*
33. *Za nemajetkovou újmu se považuje příkoří, které se projevuje jinde než na majetku, typicky v osobní sféře. V posuzovaném případě se nepochybně jednalo o zásah do osobnostních práv poškozené, který je potřeba považovat za velmi závažný, jak je ostatně vyjádřeno i jeho samotnou právní kvalifikací jednání, a to i ve smyslu zvlášť závažného zločinu.*

34. *Nad to i porízené posudky k osobě poškozené, jejichž závěry nalézací soud v jiné části svého rozhodování správně zohlednil, dávají již nyní poměrně jasný obraz toho, jak negativně jednání odsouzeného poznamenalo život poškozené a zasáhlo zcela zásadně do jejích přirozených osobnostních práv. Z tohoto pohledu je také zřejmé, že samotné rozhodnutí o vině a trest uložený při spodní hranici zákonné trestní sazby nelze z hlediska poškozené považovat za postačující, ale představuje pro ni jen dílčí satisfakci.*
35. *Úmyslným jednáním odsouzeného byla přitom obrožena nejen osobnost poškozené, ale vážně narušena i její tělesná integrita, když utrpěla újmu především v nejintimnější oblasti své osobnosti s tím, že odsouzení zasáhli do její intimní sféry velmi brutálním způsobem za okolností, jež v ní vyvolávaly i důvodné obavy o život. Ty nepochybně umocňovaly nejen převaha útočníků, ale především i prostředí ničím nevyprovokovaného jednání, a to včetně reakce na snahu poškozené o útěk.*
36. *Lze současně uzavřít, že taková jednání by za závažnou újmu na důstojnosti a vážnosti ve společnosti pocítovala zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a v postavení poškozené.*
37. *Jsou tedy nepochybně dány i okolnosti zvláštního zřetele hodné ve smyslu ustanovení § 2957 NOZ, a to včetně toho, že jednání vůči ní bylo úmyslné. K tomu je namístě připomenout názor zastávaný Ústavním soudem ČR, že v případě zlého úmyslu (záměru) na straně původce neoprávněného zásahu, by měl soud svůj odsudek nad společensky a právně odsouzením hodným chováním vyjádřit citelným určením výše peněžitého zadostiučnění.*
38. *Právní teorie také akcentuje i preventivní význam náhrady, resp. stanovení její výše i z hlediska předcházení trestné činnosti.*
39. *Hlavním smyslem náhrady je ovšem satisfakční rovina, která narůstá v přímé míře s mírou zavinění původce zásahu, neboť vyšší mírou zavinění je vždy neoprávněnost zásahu do osobnostních práv zesílena - je zesílena kvůli, že níž má přijít zadostiučnění.*
40. *Je třeba zohlednit i důsledky tzv. sekundární viktimizace, spojené především s opakovanou účastí na příslušných úkonech v rámci trestního řízení. Na poškozené se také nepochybně negativně odrazil mediální zájem, který čin svým provedením vzbudil.*
41. *V daném případě tak nelze mít jiný způsob zadostiučnění za postačující a naopak částku půl miliónu Kč za minimálně přiměřenou všem jeho okolnostem, přičemž rozhodně nejde ani o částku, která by byla v hrubém nepoměru s majetkovými poměry, respektive spíše především možnostmi odsouzeného, neboť ten je v produktivním věku a není nikterak handicapován ve svých výdělečných možnostech. Tato částka také odpovídá požadavku na přiznávání co možná srovnatelných částek za objektivně podobné újmy, kdy jsou vcelku běžně přiznávány částky v řádech statisíců. V tomto rozsahu jde tedy o částku, kterou lze mít za nepochybnitelnou a odůvodněnou rozsahem provedeného dokazování*
42. *Proto byla poškozené náhrada nemajetkové újmy v tomto rozsahu přiznána postupem podle ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu, a to včetně zákonného úroku z prodlení, který taktéž uplatnila.*
43. *Další nalézacím soudem zmíněné dokazování by tak bylo potřebné až k rozhodnutí o zbytku uplatněného nároku, když postupné odeznívání negativních důsledků by bylo zcela na místě promítnout toliko do výše již nyní přiznané náhrady nemajetkové újmy.*

44. Nad její rámec proto byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť toto další dokazování by již bylo skutečně nad rámec potřeb řízení trestního.
45. Odvolací námitka, že se soud prvního stupně nikterak nevypořádal s nárokem poškozené na náhradu jí účelně vynaložených nákladů, je vcelku lichá, neboť nejde o návrh, který by bylo možno účinně uplatnit v rámci adhezního řízení již proto, že předpokladem pro rozhodování o něm je pravomocné skončení věci.
46. Nad rámec výše uvedeného je tak třeba jen dodat, že odsouzený byl s již odsouzenou R. ■■■■ zavázán k náhradě nemajetkové újmy solidárně tak, jak odpovídalo způsobu provedení, v němž se uvedeného jednání vůči poškozené dopustili ve spolupachatelství.
47. K porovnání výše přiznávaných náhrad je pak na místě zdůraznit, že v daném případě je odškodňován přímý osobní prožitek katastrofického stavu, způsobený poškozené, oproti rozhodnutím, na která se odsouzený odkazoval, jednáním úmyslným a zvláště zavrženíhodným tak, jak již ostatně vyplývá i z výše uvedeného.
48. Ze všech těchto důvodů rozhodl odvolací soud o podaném odvolání poškozené tak, jak bylo uvedeno shora.

### Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Za splnění podmínek § 265a a § 265b trestního řádu však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného, a dále odsouzenému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) - l) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch odsouzeného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Dle § 8b odst. 2 tr. řádu nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18 let nebo vůči němuž byl spáchán trestný čin vraždy (§ 140 trestního zákoníku), zabití (§ 141 trestního zákoníku), některý z trestných činů, kterým byla způsobena těžká újma na zdraví, trestný čin ohrožení pohlavní nemocí (§ 155 trestního zákoníku), některý z trestných činů proti těhotenství ženy (§ 159 až 162 trestního zákoníku), trestný čin obchodování s lidmi (§ 168 trestního zákoníku), **některý z trestných činů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti** (§ 185 až 193 trestního zákoníku), trestný čin opuštění dítěte nebo svěřené osoby (§ 195 trestního zákoníku), týrání svěřené osoby (§ 198 trestního zákoníku), týrání osoby žijící ve společném



obydlí (§ 199 trestního zákoníku), únosu dítěte a osoby stížené duševní poruchou (§ 200 trestního zákoníku) nebo nebezpečného pronásledování (§ 354 trestního zákoníku).

Dle § 8b odst. 3 tr. řádu zveřejnění obrazových snímků, obrazových a zvukových záznamů nebo jiných informací o průběhu hlavního líčení nebo veřejného zasedání, které by umožnily zjištění totožnosti poškozeného uvedeného v odstavci 2, je zakázáno.

Dle § 8b odst. 4 tr. řádu pravomocný rozsudek nesmí být zveřejněn ve veřejných sdělovacích prostředcích s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a bydliště poškozeného uvedeného v odstavci 2.

Praha 26. května 2020

JUDr. Vladimír Stibořík v.r.  
předseda senátu

Vypracovala:  
Mgr. Vanda Čínková

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Dudová.

Štěpánka  
Kápičková

Digitálně podepsal  
Štěpánka Kápičková  
Datum: 2020.06.12  
13:08:01 +02'00'